

Pri nekom šolskem spraševanju na deželi je naj imenitnejši izmed nazočih poslušavcov dečka vprašal, ktera je sedma zapoved božja. Deček, sicer pridn, si takemu gospodu ni upal „ti“ reči; malo pomisli, potem pa neboječe odgovori: „Sedma zapoved božja pravi, da Vi, gospod, ne smete krasti!“

L. T.

Novice.

Z Dunaja. Za gotovo vemo, da se je zopet jelo obravnavati, kako bi se sestavilo učno svetovavstvo (Unterrichtsrath). — Sliši se, daso slavni šolski ravnatelj g. dr. Karol Vogel v Lipski, Janez Strel na Dunaju in Frane Hermann v Pragu umerli. — Greiner-jeve pisne knjižice je slavno derž. ministerstvo za šolsko rabo poterdilo, akoravno niso bile marsikteremu učitelju po volji.

Iz Pušcave. Nisem navajen, da bi kaj pisal, pa vendar prosim, ljubi „Tovars“, daj mi prostor, da povem, kako pri nas otroci radi v šolo hodijo in se slovenščine veselijo, ter lepo po slovenski spisujejo, pa tudi nemške spise sestavljajo. — Prašam tedaj, kje da se učenci kaj učé, če učeni ki tega ne znajo, kakor je g. Holločan nedavno v „Novicah“ (49. list 3. dec. preteč. l.) brez izjemka o vseh učiteljih govoril. Prosim, naj nam g. H. naznani učitelje, kateri ne znajo sklanjati slovenskih samostavnikov. Treba pa je, da zraven slovenščine tudi nekoliko nemščine učimo. Naš nepozabljivi knezoškof Anton Martin Slomšek so nam tukaj tako naročili, da naj se otroci naj pred slovensko, potem pa tudi nemški učijo. Tako morajo tedaj učitelji storiti, saj jim tudi ministerski ukaz 26. okt. 1857 št. 13623 tako vелеva. Za tega del pa naj ne misli g. H., da sem jaz kak protivnik slovenščini; to ne more biti, ker sem po rodu in po duhu Slovenec. Naših ljubih „Novic“ pa tudi ne zavračam, Bog obvari, zavoljo g. H. dopisa; samo toliko povem, da naj si g. H. ne domišljuje, da bi učitelji resnično toliko malo slovenske slovnice razumeli, da bi ne znali samostavnikov sklanjati, in da bi ravno oni bili krivi vsega, kar on zoper nje piše. Z Bogom!

J. S.

Od Šentlorenca ob Temenici. „Uč. Tovars“ vselujem začasno v farno knjižnico (z 250 slov. knjigami), dokler se ne preseli za stanovitno v hišo prihodnega učitelja, za ktere ga preživitev sem kupil primerno zemljišče za 1050 gold. Za stavbo nove šole in učiteljev poboljšek shranujem pa še posebej 4000 gold. avstr. v., in že bi stala omenjena učilnica, ako bi se patron ne kerčil zastran 2000 gold. doneska, kateri nanj spada. Toda, ako Bog dá, se bodo poravnale tudi še te nemile ovire, in kmali bo stalo pri nas novo šolsko poslopje. Bog daj srečo!

Jan. Prokt, fajmošter.

Iz Idrije. Ljubi „Tovars“ povej svojim zvestim bravcom veselo novico, da se je tudi v naši nemški Idrii zasvitila slovenska luč v pisarnici slavnega e. k. bilježnika (notarja) čast. g. K. Hötela. Ta gospod je prišel pred 5. leti k nam kot terdi nemec; pa se je tako pridno slovenščine učil, da zdaj iz njegove pisarnice dobivajo kmetje že slovenske pisma. To naj bi bil spodbuden izgled za vse druge enake gospode. Z Bogom!

F. V.